

[Poul Dam.]

Ellen Strange Petersen omtalte det. Man kan bedre gøre det, hvis der er den frihed for seminarierne, som jo ikke har kostet så forfærdelig meget, og som tilmed efter bemærkningerne at dømmes skulle koste endnu mindre i fremtiden, fordi folk holder op med at gå til frilæsningstimerne.

Jeg tror, at der med dette lovforslag som udgangspunkt kan være grund til at se på hele læreruddannelsen, og hvis man med et samlet overblik over læreruddannelsen finder, at der skal laves noget om, kan vi da gerne være med til det. Jeg tror, at det, der skal laves om, er noget, der kommer til at koste flere penge og ikke færre.

Sigsgaard: Det kunne godt være, at man lige skulle lade den nye læreruddannelse gå i gang, inden man begynder at lave alt for meget om på loven — selv om jeg er enig i, at der sikkert godt kan laves forbedringer her og dér, men nu er det jo ikke lige det, vi taler om her i dag.

Det er ikke så forfærdelig tit, jeg finder anledning til at citere fagtidsskriftet Folkeskolen, men når hr. Knud Nielsen nu sagde, at der var behov for at sætte dette lovforslag ind i en større sammenhæng, må jeg gøre opmærksom på, at det netop er det, Folkeskolen i sit sidste nummer gør, og derfor skal jeg tillade mig at citere fra bladet.

Man refererer først ministerens udtalelse om, at der ikke sker nogen pædagogisk ulykke, fordi man sparer nogle lærerløntimer på seminarierne, som man siger, altså at der ikke sker nogen ulykke, fordi man afskaffer frilæsningen og sætter holdstørrelsen op. Derom siger Folkeskolen:

„Man kan lige så godt spørge, om det i det hele taget er nogen pædagogisk ulykke, at man, lige siden den nye læreruddannelse blev etableret, har bestræbt sig på at plukke den for alle de smukke fjer, den blev forsynet med i udvalgsarbejdet. Man lod vejledningstimerne falde væk, man har skrinlagt eller reduceret fagrådsordningen, den, der skulle befordre dynamikken i den løbende indholdsrevision og være vejledende og koordinerende organ på prøveområdet. Man satte holdstørrelsen op fra 15 til 20. Nu vil man give den en tand mere til 25, og så er vi tilbage i den gamle klasseopdeling i stedet for den proklame-

rede differentiering inden for årgangen. I tilgift skærer man også frilæsning væk. Fagfolk på læreruddannelsesområdet kan kun betragte denne fortsatte devaluering af læreruddannelsen som en pædagogisk ulykke.“

Ministeren har jo udtalt i den allerede refererede tale, at seminarierne må tåle nogle forringelser, for det er nemlig væsentligere, siger ministeren, at folkeskolen får forbedringer. Jeg ved ikke, om man kan tillade sig her at sige, at det er noget vrøvl. Nu har jeg i hvert fald gjort det. Jeg har den modsatte opfattelse: at netop folkeskolen rammes hårdt, når læreruddannelsen forringes. Ja, måske er det netop den mest udsøgte og hårdtslående måde, man overhovedet kan ramme folkeskolen på, netop ved at slå ud efter og ramme læreruddannelsen.

Se, der skete jo for nogle få år siden det sjældne, at den nye læreruddannelseslov faktisk blev forbedret under udvalgsarbejdet her i folketinget. Det tog lang tid, jeg tror, den blev behandlet i 2 eller 3 folketingssamlinger, men resultatet blev altså også ganske pænt set i forhold til det udkast, der var kommet fra den nedsatte kommission.

Det er jo rigtigt, som Folkeskolen har skrevet, at nu har man efterhånden bestræbt sig på systematisk at plukke denne nye læreruddannelse for dens smukke fjer. Læreruddannelsesloven er systematisk blevet undergravet dels administrativt, dels gennem små ændringer som den foreliggende, der skal gennemføres her i folketinget, og jeg synes, det er en betænkelig ting, at noget sådant sker.

Jeg tror godt, jeg tør sige, at havde jeg været klar over, hvordan man ville behandle den nye lov, hvordan man ville administrere den, så havde jeg ikke stemt for den, da den blev vedtaget for nogle år siden. Det er betænkeligt, at man ikke nogenlunde kan afgøre med sig selv, om man bør stemme for eller imod et lovforslag eller eventuelt undlade at stemme, fordi man aldrig nogen sinde ved, hvordan loven vil blive administreret, hvordan den vil blive bragt til udførelse. Lovforslaget og betænkningen, som de så ud ved folketingets tredje behandling, og loven, som den nu bliver anvendt af ministeren og tilrettet af ministeren, er to helt forskellige ting. Den kunne have bidraget til at få læreruddannelsen til at følge med i den